

šolskega nadzornika. — Božidar Štifter je mnogo pisal. Najprej menda v „Zori“ leta 1872: Ženske — pravosodnice, I. 1874: Dante Allighieri, I. 1877: Pisma o ruske literature (pet pisem, v 3. je opisal sprejem dr. Krekove knjige „Einleitung in die slavische Literaturgeschichte“ na Ruskem, ostala pisma so posvečena najnovejšim delom Turgenjevim — odlomek njegovega romana „Nov“ je poslovenil Štifter v „Letopisu Matice Slov. za leto 1878). V „Vestniku“ je objavil leta 1873. spis „O vlastnih imenih kmetij i posestnikov v Solčavi.“ Omeniti treba Štifterjeve korenite razprave „O tednu in dnevnih imenih“ v „Letopisu Matice Slov. za leto 1872 in 1873“. V tej kratki osmrtnici nam ni moči navesti vsega, kar je Štifter napisal. Nebroj njegovih prispevkov hranijo predali Podgornikovega „Slovanskega sveta“, kjer si je porusil ime — Božidar Tvorcov — in pisavo. — Ko smo ga imeli živega, nismo vedeli, kaj imamo. „Smrt ga je odkrila vsem in dala vsem čutiti njegovo vrednost.“ Počivaj v miru, preblagi Božidare!

P.

Medvedov nagrobnik. Odbor za zgraditev Medvedovega spomenika se obrača do pesnikovih prijateljev, znancev in do onih, ki so ga vsaj uživali po njegovih delih, s sledečo okrožnico:

Tretje leto že poteka, odkar nam je zasul prerani grob pesnika Antona Medveda. In še danes ni na njegovi gomili na pokopališču v Kamniku nagrobnika. Sam ni zapustil niti toliko, da bi se bili povsem pokrili pogrebni troški. Toda zapustil je slovenskemu narodu toliko sadov svoje duševne izvirne sile kot pesnik, da je naša dolžnost, poskrbeti mu dostojen, dasi skromen nagrobnik. Zaradi tega so sklenili njegovi intimni prijatelji, da se združijo v odbor in naprosijo prispevkov za njegov spomenik. Da bi pa spomenik ne bil neokusno in umetniško brezvredno delo, zato se je poveril načrt kiparju gosp. profesorju Peruzziu v Splitu. Ta je zasnoval jako umesten klasično resen nagrobnik, kakor je bila poezija pokojnega Medveda. Spomenik predstavlja sarkofag iz sivega kraškega marmorja, v katerem je vdelan relief iz belega kamna. Na reliefu je Orfej v spremstvu dveh genijev in pastirček-pevec s piščalko, iz srede reliefa se pa dviga antični dobri pastir in Kristov monogram. V dnu spomenika, nad grobovo glavo, je lira. Skozi potrgane strune se zvija kača. Ob straneh stojita na podstavkih dve kameniti žrnvi, iz katerih kipita kot zelen okvir ob spomeniku dve cipresi. Po tem površnem opisu lahko vsak spozna, da bo spomenik sam res nekaj izvirnega in umetniškega, morda prvi takega značaja na naših pokopališčih. Delo samo po načrtu in mavčnem odlivku Peruzzijevem izvrši podobar g. Pavlin v Radovljici.

Odbor vabi slavno občinstvo, da drage volje prispeva s skromnimi darovi za spomenik. Vsi prispevki naj se izvolijo pošiljati odborovemu blagajniku g. Urbanu Zupancu, Ljubljana, Križevniška ulica 8.

